

[V. Buhl.]

mien, og heroverfor mobiliseres da de Pengebindinger, som Flertallets Forslag gaar ud paa, og som vel, naar man regner med, at en Del af Stabiliseringslaanet bliver afløst af Betaling af en Stabiliseringsafgift paa Halvdelen, kan opgøres til ca. 1,2 Milliarder Kr., hvortil yderligere kommer 1½ Milliard Kr. paa Grund af Skatteefterbetalinger, Bøder og Konfiskationer m. v. Over for disse 2,7 Milliarder staar altsaa et ledigt Pengebeløb paa ca. 5 Milliarder Kr. Det er vor Opfattelse, at disse Foranstaltninger ikke vil være tilstrækkelige til at skabe den Stabilisering af det økonomiske Liv, den Ro i Pengevæsenet, som er nødvendig for, at sunde Tilstande i det hele kan opretholdes, og jeg føler mig ganske overbevist om, at med den Lov, der her foreligger, vil man ikke have afsluttet de Foranstaltninger, som det bliver nødvendigt at iværksætte for at skabe rolige Tilstande paa Pengevæsenets Omraade. Det vil blive nødvendigt enten at optage store langt-løbende Laan, som vil komme til at belaste Skatteyderne langt ud i Fremtiden baade med Forrentning og Afdrag, eller, hvis man ikke paa denne Maade binder Pengene, vil det blive nødvendigt at gennemføre Restriktioner inden for det økonomiske Liv, som bliver langt mere haardhændede end de Restriktioner, vi har i Øjeblikket. Man arbejder sig saa langtfra ud af Restriktionspolitikken med de Bestemmelser, der her foreslaas, at man tværtimod vil skabe Behov for yderligere Restriktioner for at holde Styr paa hele Pengevæsenet, hvis man som sagt ikke gennem Laanevejen yderligere binder betydelige Pengemasser. Det er de Muligheder, vi har ønsket at undgaa, og derfor har vi foreslaaet en yderligere Forøgelse af Eengangsydelserne med et samlet Beløb paa i hvert Fald ca. 600 Mill. Kr. Samtidig med at vort Forslag om at ændre hele Stabiliseringslaanet til en Stabiliseringsafgift vilde aflaste Statskassen for Forrentningen med 2 pCt. og for Amortisation af vel 500 Mill. Kr.

De Ændringsforslag, vi har stillet, er efter vor Opfattelse i enhver Henseende, baade teknisk og sagligt, fuldt forsvarlige. Det er ikke Forslag, der er bestemt derved, at man har søgt at skrabe Bunden, hverken for Afgiftsydernes eller for de ledige Penges Vedkommende. Det er Bestemmelser, som i enhver Henseende er fuldt forsvarlige, set ud fra Lovforslagets Formaal. Vi beklager i allerhøjeste Grad — og vi er sikre paa, at man ogsaa i den kommende Tid vil faa Anledning til at beklage det —, at det

ikke er lykkedes at trænge igennem med disse Forslag. Vi har, som jeg sagde, ikke ønsket at skrabe Bunden. Vi har ikke ønsket at unddrage Erhvervslivet rigelige Pengemidler til Udvikling af Beskæftigelsen, til Paakaldelse af ethvert ønskeligt Initiativ og enhver ønskelig Foretagsomhed. Men de Pengemidler, der bliver tilbage efter det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, rækker langt ud over, hvad selv en saadan Stimulans har behov. Vi har ogsaa ønsket, at der skulde være rigelige Pengemidler til Stede, for at der fortsat kan ydes et Tryk paa Renten. Vi mener ikke, at den Rente, vi har i Øjeblikket, er Lavpunktet for en naturlig Rente under de givne Forhold, og vi ønsker gennem en tilpas Pengerigelighed at komme ned paa et noget lavere Niveau. Ogsaa dette viser, at vi ikke vil gaa helt til Bunds med Pengeinddragningen, men saaledes som Forslaget er, maa vi betegne det som langtfra tilstrækkeligt. Jeg vilde da ogsaa tro, at den højtærede Finansminister selv kunde have ønsket et videregaaende Forslag, men jeg erkender, at han har været bundet af sit politiske Ophav; han har manglet det Staasted, hvorfra han kunde sætte stærkere sanerende Kræfter i Bevægelse.

Vi forstaar, at der ikke er Mulighed for at komme videre, men jeg føler mig overbevist om, at Fremtiden vil give os Ret, at den vil vise, at man burde have taget det yderligere Skridt, som vi har gjort os til Talsmænd for.

Aksel Møller: Det ærede Medlem Hr. V. Buhl var saa elskværdig at beskæftige sig med nogle Fantasier over, hvordan der havde set ud bag de nedrullede Gardiner, hvor han mente, at en væsentlig Del af dette Lovforslag og disse Ændringsforslag var blevet til. Det ærede Medlem mente, at det havde været saa som saa med Idyllen. Jeg ønsker i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at paa et meget tidligt Tidspunkt, da dette Lovforslag skulde sættes i Pennen, havde det ærede Medlem og hans Parti Lejlighed til at være med. Det var et Ønske fra mit Parti — og det blev, saa vidt jeg husker, støttet ogsaa fra anden Side —, at de Forhandlinger, der skulde føres om den økonomiske Situation i Landet, og derunder om Løsningen af Eengangsskatteproblemet, ikke blev ført mellem 3 Partier, men i alt Fald mellem 4 Partier. Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har altsaa haft en Lejlighed til paa et meget tidligt Tidspunkt at søge at holde den efter hans Opfattelse skadelige konservative Indflydelse paa Plads